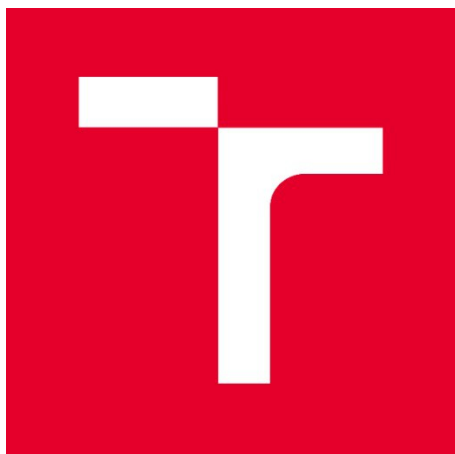

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ
FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 3
STUDIO PAINTING 3

OD ZEMĚ PŘES KOPEC DO NEBE...
CINCE THE COUNTRY OVER THE HILL INTO THE SKY...

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

KRISTÝNA ŠAROCHOVÁ

VEDOUcí PRÁCE

SUPERVISOR

MgA. BŘETISLAV MALÝ

BRNO 2018

OBSAH:

TEXTOVÁ ČÁST

s. 5 - 6

OBRAZOVÁ ČÁST

s. 7 - 10

TEXTOVÁ ČÁST

Za cíl své bakalářské práce považuji dosažení vyjádření vlastního vztahu, tedy člověka ke krajině v kontextu současného umění, filozofie umění a na tomto základu vytvoření vlastního uměleckého díla.

Svoji bakalářskou práci jsem pojmenovala podle publikace od Jiřího Zemánka: „Od země přes kopec do nebe“. Zemánek mě zaujal svými texty o poutnictví a podobným zájmem v přístupu umění a krajiny, ve které se pohybuje. Ale v průběhu tvorby jsem ji přejmenovala podle citátu od Fernanda Pessoa. Protože v procesu tvorby se navracím sama k sobě.

„Věčně procházíme sami sebou a není jiné krajiny nežli té, jíž jsme.“

Ve své bakalářské práci zkoumám malířský přístup analogický procesům v přírodě. Jakým způsobem se krajina transformuje přes umělce v umělecké dílo. Vytvářím strukturní předobraz, matici se kterou dále pracuji. Ale výsledným obrazem se stává matérie pod maticí, která jakožto otisk fyzického přístupu představuje duchovní poselství, existenciální podstatu. Podobnou skutečností k tomuto přístupu je i můj vztah ke krajině.

Téma krajiny mě provází proto, že je pro mě symbolem životní cesty, vlastní pouti, kde samota a zároveň propojení se vším, jde ruku v ruce. Obzvlášť srdeční záležitost je pro mě krajina Jeseníků a Králického pohoří, tedy vycházím z mého vztahu ke krajině, skrz kterou přemýšlím v rámci mé tvorby. Vytvářím materiálně vrstevnaté obrazy ve kterých pracuji převážně s grafitem, který jsem si do ateliéru v Brně přivezla z hor. Ten prosívám malířským plátnem, maticí a vytvářím otisky. Což pro mě znamená zněmu v přístupu a přemýšlení oproti předchozí tvorbě ve které jsem vytvářela olejomalby a výslednou malbu na plátně používala jako konečnou podobu vedeného dialogu.

Prostřednictvím vrstvení zkoumám materiálnost obrazu na základě zpětné vazby k zažitým i vytouženým krajinám. Skrytý obsah vrstevnatých pláten pro mě představuje vlastní niternost, intimní skryté obrazy, které se stávají neodkrytým, neodhalením tušeným obsahem. Tímto přístupem se snažím vyvolat napětí v divákovi, jako v pozorovateli krajiny, nebo jako v člověku dychtícím poznat osobnost s níž je konfrontován. Krajinu vnímám jako živou bytost se kterou se seznamuji, mohu ji objevovat. I poměrně malou část krajiny, jakou je pro mě Králické pohoří, které je mi blízké, mohu poznávat celý život, ale i tak mě bude stále překvapovat. Stejně tak, přemýšlím i nad svou tvorbou, nad mými plátny, se kterými jsem v procesu tvorby v konfrontaci.

Vrstvením plátna přes sebe, formou skladu ve velké metráži pracuji se sjednocováním a prosakováním vrstev, které vytvářím v procesu malby. Používám grafitu, který míchám s cementem a dalšími pojivy a pigmenty. Tyto materiály pro mě představují jiné, nové možnosti, než použití malířských barev. Po technologické stránce vytváření betonových objektů a obrazů mi dává možnost pracovat se stálostí, ale zároveň s křehkostí a pomíjivostí na základě toho, jak na sebe vrstvy reagují. U pláten praskají, drolí se. Jejich vývoj mohu vést určitým směrem, stejně jako svůj

vlastní život mohu směřovat. Vrstvy působením jedna na druhou si ve skrytých přehybech, kde nedám nahlédnout do celku a pracuji tak s tušeným obsahem si vytvářejí cesty vlastní. Představy jako obrazce a z představ se stávají příběhy. Tedy je pro mě důležitá cesta, průběh vytváření obrazu, který se mění v krajinu, rozrůstá se a já nacházím a objevuji jeho tajemství.

Velké formáty mě zajímají pro možnosti své monumentality, pro možnosti vyjádření prostoru fyzickým pohybem, ve kterém se mohu pohybovat a skrz který se vyjadřuji na základě fascinace krajinou. Možnost hledání, ztracení se, nalezení. Strach i touha po samotě po dobrodružství, životě. Hledání a poznávání sebe sama.

Téma zpracovávám z různých perspektiv, obrazem i reliéfními instalacemi ve kterých pracuji s lepidly a pigmenty na barvení látek, kdy vytvářím materiálem, který je umělý, ale v práci s ním mohu vytvářet přírodní struktury, živočišné kůže v kombinaci s betony, pískem a malířským plátnem místo klasických malířských barev. Řešení a pojmenování obrazu, otisku, matrice ze kterých moje práce vychází se vracím ke krajině v prostorách ateliéru, ve kterém pracuji a zhmožňuji krajinu novou.

V kontextu umění v souvislostech se kterými pracuji, mi přijde blízká například umělkyně Eva Hesse, která též používala ve svých instalacích křehkosti a pomíjivosti, měkkosti v kontrastu s tvrdostí, které pro ni evokovali lidské tělo. Nebo také výtvarné vyjádření formou vrstvení papíru Adrieny Šimotové. Dále umění ze skvrn na oprýskané zdi Vladimíra Boudníka, vnímání krajiny Jana Zrzavého, Františka Drtikola, Emila Filly pro které česká krajina, představovala symbolickou cestu k bohu. Karla Malicha a jeho Kamenecký kopec u Holic. Nebo současné malby Josefa Achrera, člena skupiny Obr, který ve svých krajinách zachycuje i to, co tuší pod povrchem. Také je pro mě důležitý přístup fyzické angažovanosti, který vytváří vnímavost vůči krajině s jakou ke své tvorbě přistupoval například Richard Long, který chůzí, jakožto sochařským nástrojem vytvářel fyzickým pohybem linie v krajině, záznamy přítomnosti. V českém kontextu vztahu poutnictví a umění například Miloš Šejn, Jan Mlčoch. Dále mi přijde podstatná návaznost na spontánní tendence v abstraktním umění 2. poloviny 20. století, například Jackson Pollock, Gerhard Richter, Hans Hartung. Také Katharina Grosse a její monumentální přesahy malby. Dále bych chtěla zmínit mimo oblast výtvarného umění nejvýraznější inspirační osobnosti, kterými pro mě jsou dobrodruh a horolezec Reinhold Messner, aktivistka a primatoložka Jane Goodall nebo také spisovatel Jack London a další.

Literatura ze které vycházím v mé bakalářské práci.

Jiří Zemánek, *Od země přes kopec do nebe...: O chůzi, poutnictví a posvátné krajině*, Arbor Vitae, Galerie Klatovy / Klenová.

Jiří Zemánek, *Divočina – příroda, duše, jazyk*, Kant 2004.

Jack London, *Tulák po hvězdách*, Labyrint 2001.

Miroslav Petříček, *Myšlení obrazem: Průvodce současným filosofickým myšlením pro středně nepokročilé*, Herrmann & synové, 2009.

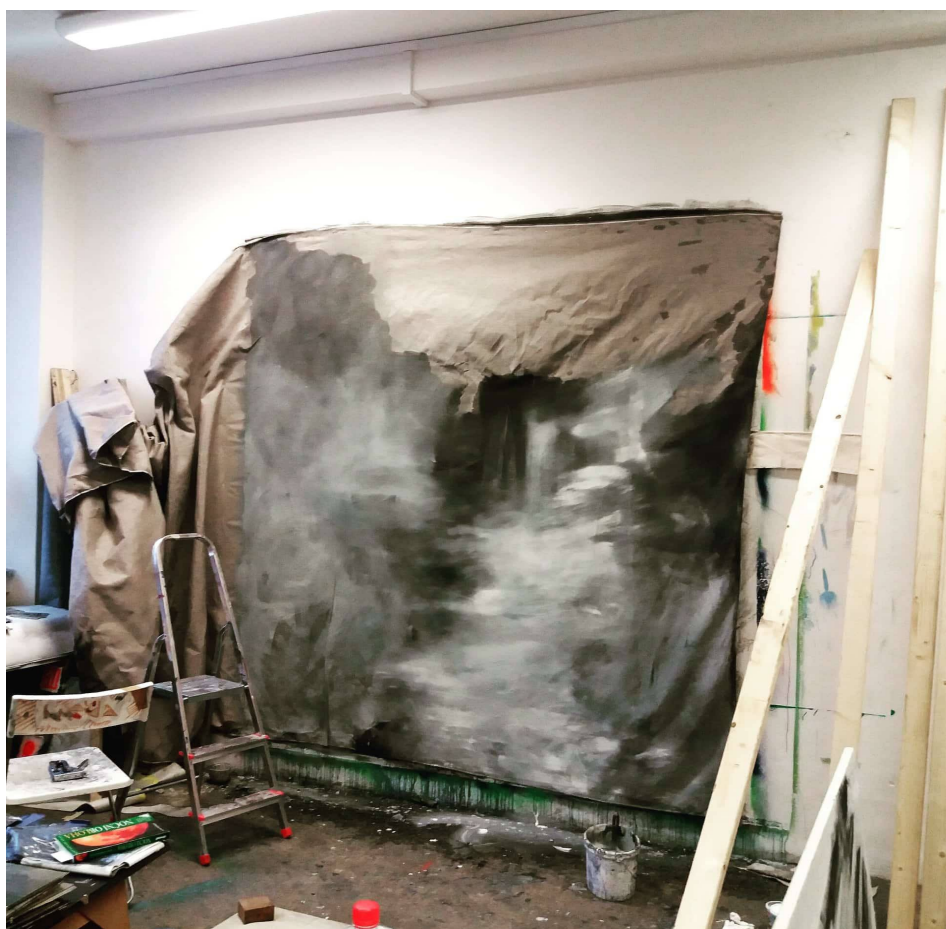
OBRAZOVÁ ČÁST

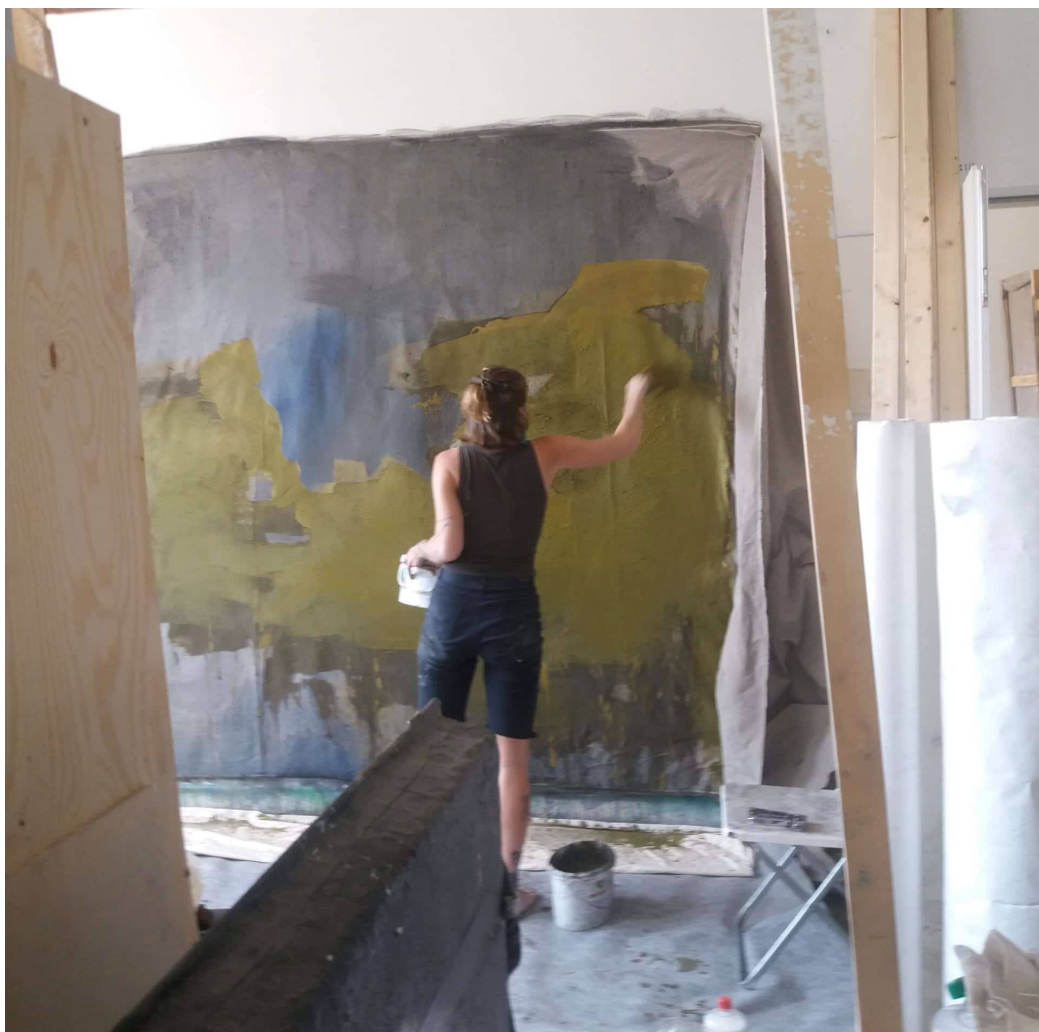
Krajina, plátno s grafitem, grafit na papíře, tisk skrz matrici, plátno: 4 x 2,5 m, papír: 3 x 1,5 m, 2018

Záznam z průběhu práce na stěně ateliéru, malba grafitem na omítce, 6 x 3 m, 2018

Záznam z průběhu vytváření vrstevnaté krajiny, grafit, barva, cement na plátně, 2,40 x 10 m, 2018

Záznam z průběhu vytváření vrstevnaté krajiny, obarvený cement, grafit, písek, 2,40 x 10 m, 2018

Z cyklu Struktury, duvilax a pigmenty, 50 x 45 cm, 2018